

<http://physicsweb.org/article/news/11/6/13>

2007/06/21

درگیرکردن - دو فتون به وسیله ی یک تک اتم

یک گروه پژوهشگر در آلمان و بریتانیا، برا ی اولین بار با استفاده از یک تک اتم زوج فتون - درگیر ساخته اند. روش - آنها براساس - یک کاواک - اپتیکی شامل - یک اتم - روبیدیم است، و شاید راهی بدهد برا ی پردازش - داده در کامپیوترها ی کوانتمی [1].

وقتی دو فتون با هم درگیر باشند، با سنجش - حالت - یکی خودبه خود حالت - دیگری هم تعیین می شود. این ویژهگی برا ی کار - کامپیوترها ی کوانتمی کلیدی است. در کامپیوترها ی معمولی بیت - اطلاعات به کار می رود که یا ۱ است و یا ۰، اما در کامپیوترها ی کوانتمی بیت - کوانتمی ی اطلاعات (یا کوییت) به کار می رود، که می تواند هم زمان در برهمنهش ی از هم ۱ و هم ۰ باشد. ۱ و ۰ را می شود با مثلاً یک فتون - افقی قطبیده و یک فتون - عمودی قطبیده نمایش داد. با ترکیب کردن - N تا از این کوییت ها می شود 2^N حالت را هم زمان نمایش داد و به این شکل است که برا ی بعضی کارها، کارایی ی کامپیوترها ی کوانتمی بهتر از کارایی ی کامپیوترها ی کلاسیک است.

بعضی فیزیک پیشه ها معتقد اند کار - کامپیوترها ی کوانتمی به این شکل خواهد بود که فتون های درگیر در یک سیستم - اپتیکی از یک گره به یک گره ی دیگر می روند (و در آن گره ها بر فتون ها عملیات - منطقی انجام می شود). برا ی این که چنین کامپیوتری کار کند، لازم است راهی باشد برا ی انتقال - اطلاعات از فتون های درگیر به گره ها و بر عکس. هم چنین راهی برا ی تولید - زوج فتون های درگیر و فرستادن شان در جهت های مناسب لازم است. بیشتر - این فناوری ها فعلاً در دسترس نیستند و به همین خاطر محاسبه ی کوانتمی هنوز هم یک رویا ی دور است.

چنین گره ای ممکن است اتمی باشد که در یک کاواک - اپتیکی به دام افتاده. اما

تا کنون پژوهش‌گران فقط توانسته اند یک اتم را و دارند تک‌فتون‌ی بگسیلد که با خود اتم درگیر باشد. حالا گرها رد مبهم [2] و هم‌کاران ش از مؤسسه‌ی کوانتم‌اپتیک ماکس پلانک [3] در گارشینگ آلمان، و آیکس کون [4] از دانش‌گاه آکس‌فرد [5] در بریتانیا این روش را گسترش داده اند، چنان‌که با استفاده از یک تک‌اتم زوج‌فتون درگیر بسازند.

این گروه یک تپ‌لیزر به یک اتم به‌دام‌افتاده آتش کرد تا اتم یک تک‌فتون بگسیلد. اتم و فتون حاصل با هم درگیر اند. حدوداً یک میکروثانیه بعد تپ‌لیزر دیگری به اتم آتش کردند که باعث شد فتون دیگری گسیل شود. نکته‌ی مهم این است که تپ دوم باعث می‌شود درگیری از اتم به فتون دوم منتقل شود، و به این ترتیب دو فتون یک زوج درگیر می‌شوند.

ریمپه به فیزیکس‌وب [6] گفت این فتون‌ها را می‌شود جای دیگری فرستاد تا هر کدام با یک اتم برهم‌کنش کنند. در اثر این برهم‌کنش‌ها این دو اتم با هم درگیر می‌شوند. او می‌گوید این پدیده را می‌شود اساساً یک تکرارکننده‌ی کوانتمی گرفت، که یک جزئی اساسی‌ی کامپیوترها‌ی کوانتمی است.

به گفته‌ی ریمپه، یک برتری‌ی مهم‌ی این طرح آن است که زوج‌فتون درگیر را می‌شود آگاهانه ساخت، برخلاف روش‌ها‌ی دیگر که در آن‌ها زوج‌ها‌ی درگیر کره‌ای ساخته می‌شوند.

این پژوهش‌گران توانسته اند این طرح را با ۱.۳٪ احتمال درگیرشدن زوج‌فتون اجرا کنند. فعلایاً این نتیجه با نتیجه‌ی طرح‌ها‌ی دیگر درگیرسازی برای محاسبه‌ی کوانتمی قابل مقایسه است، اما این گروه دارد می‌کوشد جای‌گزینده‌گی‌ی اتم درون کاواک را بهتر کند. ریمپه می‌گوید به این ترتیب کارایی‌ی سیستم بهتر می‌شود.

[1] Scienceexpress

[2] Gerhard Rempe

[3] Max Planck

[4] Axel Kuhn

[5] Oxford University

[6] PhysicsWeb